

DIADA DE SANT IGNASI 2010

VIURE CRISTIFICATS I ENVIATS

A través de Jesucrist Déu ens ensenya a ser plenament humans

Hem llegit i sentit en el llibre del Deuteronomi la proposta que Déu fa al poble d'Israel. Avui aquesta proposta és una carta convertida en repte per a tota la humanitat: "Et proposo d'escollir entre la vida i la mort, entre la felicitat i la desgràcia". A través de Jesucrist Déu ens ha fet saber quin és el camí de la vida i la felicitat, ens ho ha fet saber perquè és el nostre Pare, perquè ens estima infinitament, i perquè no resulta gens evident quin és el camí d'aquella vida i felicitat, per això Jesús ens ho va mostrar vivint entre nosaltres, morint injustament com el pitjor de nosaltres, i ara vivint ressuscitat per a tots nosaltres.

Déu en Jesús és el criteri per a discernir on hem d'anar i a què, amb Ell podem sortir del pas de les confusions, dels pecats i dels errors. Aquesta fou l'experiència de Sant Ignasi, reflectida en el seu llibre dels seus Exercicis espirituals i que ha quedat com a llegat per a tota la humanitat. A través de Jesucrist Déu ens ensenya per on hem d'anar i a què: l'amor és per on passa el camí del viure autènticament, i així mateix la felicitat i la plenitud humana de la que tots ens sentim assedegats. Aquesta fou la descoberta d'Ignasi i de tots els sants i profetes de la història. Hauríem de voler que aquesta també fos la nostra.

Déu ens ensenya a través de Jesucrist, però qui és Jesús per tots nosaltres?

"I vosaltres, qui dieu que sóc?". L'evangeli d'avui ens fa arribar aquesta pregunta, es tracta d'una qüestió que ens interroga tot sacsejant-nos, per a veure si realment el tenim com a definitiu mestre de vida, i si ens tenim a nosaltres mateixos com a deixebles seus. Potser la nostra vida no representa massa a Jesús, potser encara estem a l'altre costat del que parla Pau tot escrivint a Timoteu: "...blasfemava contra ell, el perseguia i l'injuriava". I val a dir que hi ha moltes maneres subtils de romandre en el costat fosc de l'enemistat. La senyera del mal esperit pot i vol confondre'ns, vet ací la confusió del ser (la meua vida és el que sóc davant Déu) amb el posseir ("tant tens tant vals!); vet ací el capgirament de la senzillesa (em sento lliure davant el que els altres puguin dir de mi) al prestigi (visc preocupat pel que diran, pel meu honor); i vet ací la inversió de la vida de servei (em reconec servidor del Regne de Déu) en poder (en aquella supèrbia que em fa sentir el centre de l'univers amb la pretensió de dominar i controlar). Així tot el que podia ser expressió del seguiment al mestre Jesucrist podria convertir-se en un infeliç instrument. Parlem del que anem fent en la Comunitat de Jesuïtes de Lleida, en la nostra comunitat cristiana parroquial de Sant

Ignasi, en la Comunitat Xavier, en el Col·legi Claver, en la Fundació Arrels Sant Ignasi, en l'Associació de veïns Instituts/Sant Ignasi, i en l'Església de la Sang.

Viure immunitzats

Jesús fou entre nosaltres un contemplatiu actiu que va aprendre a viure immunitzat davant les temptacions del malversar la seva identitat i missió, vivia connectat amb el Pare Déu. Joan Chittister, monja benedictina dels EEUU, periodista i escriptora parla d'una vida contemplativa a la que tots estem cridats:

“Els contemplatius són persones amb una consciència de la presència de Déu que impregna la seva vida sencera. La seva consciència de la presència de Déu els magnetitza i els orienta més enllà de qualsevol altra cosa, més enllà dels altres valors. Els contemplatius són conscients de que Déu els crea, els sosté i els qüestiona. En conseqüència, tots els altres valors i plans s'esvaeixen. No estic dient que els contemplatius no troben valor en altres coses, per exemple, en una carrera o en el diner o en els avenços personals. Així i tot, aquestes coses mai no es converteixen en el valor major, sinó que la consciència de la presència de Déu roman com el mencionat valor major.

En essència, segons tots els grans místics, la contemplació és, i jo crec que continua essent, aquesta consciència de viure immers en Déu, d'estar rodejat de Déu, de ser dirigit per Déu, d'estar en presència de Déu, d'aprendre a veure la vida amb els ulls de Déu, de ser conscients de l'amor, l'acció i el qüestionament de Déu”

Les preguntes que fa Jesús als seus deixebles es situen en el context de la seva pregària: “En aquell temps, una vegada que Jesús feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb ell. Llavors els preguntà...”. Jesús ho viu tot des d'aquesta connexió amb el Pare, des de la seva consciència de presència de Déu. El cristians del nostre present i futur, tal i com mencionava el gran teòleg Karl Rhaner, o seran místics o no seran. No importa si seran molts o pocs, potser és això el que ens està dient la palpable realitat del nostre cristianisme de minories i en diàspora. És així, amb aquesta crida, com Déu s'està apiadant de nosaltres. Nosaltres que com Pau hem obrat amb tanta ignorància i amb tanta poca fe. És així, en Jesús, com també nosaltres ens anirem immunitzant davant les propostes de la senyera del mal esperit.

Cristificats i enviats

Viure com a deixebles de Jesucrist significa cristificar la nostra vida, anar-la convertint en presència de Jesús, acomplint el bo i millor de cadascú, en procés vers una humanitat plena. Això també ens va fent tant generosos com Ell, tant enviats com ell, tot i que signifiqui perdre la tranquil·litat (no hi ha cristianisme tranquil) del qui no es compromet a res (vet ací el sentit de les creus que cal carregar); a no ser que –acomodats al món present- ens avergonyim d'ell i de les seves paraules. Quan enguany

molts grups de la parròquia treballaven sobre l'esperit missioner sortia mantes vegades la dificultat de donar testimoni explícit de la nostra fe, potser part d'aquella dificultat amagava la un avergonyir-se del Crist, no és això, no és això. Tot el que fa i vol fer la nostra família ignasiana hauria de significar la comunicació de que el Regne de Déu predicat per Jesucrist és a prop, ja és entre nosaltres per tal de ser activament acollit. Es tracta, doncs, de deixar-nos cristificar i enviar, com a portadors transformats de la bona nova de l'amistat i l'evangeli de Jesús.